
Niet van de voorzitter

U bent gewend van onze voorzitter Erik Hans van Stigt Thans om in ieder nummer een bijdrage van zijn hand te lezen over het reilen en zeilen van onze vereniging. Voor zover ik weet reilt en zeilt Erik Hans niet zo veel, maar fietsen doet hij wel. En als je dan lekker fietst op een voorrangsweg en een auto van rechts merkt jou te laat op, tja, dan is je kaak gebroken en zitten er wat tanden niet goed meer op hun plek. Jammer voor Erik Hans, maar ook voor ons. Want één van de belangrijkste taken van een voorzitter is praten en dat gaat nu even wat moeilijker. En als je van de dokter niet mag werken, ga je ook niet naar kantoor, heb je niet de beschikking over een computer om een stukje voor De Korhaan te schrijven en moet je het werk aan anderen overlaten. En er is heel wat werk te doen.

Het bestuur probeert waar mogelijk actief contact te houden met leden die bezig zijn met de hardcore van onze vereniging. Op die manier weet je wat er leeft bij de leden en kun je onderzoeken hoe je mogelijk iets voor elkaar zou kunnen betekenen.

Zo is er een gesprek geweest van het dagelijks bestuur met een delegatie van de Roofvogelwerkgroep. Dat gesprek was heel plezierig. Je hoort nog eens wat over de specifieke problemen die zich voordien bij het betreden van beschermde of particuliere gebieden, de kunst van het bepalen van het goede moment om te ringen, het aan-schaffen, onderhouden en keuren van klimmiddelen en het ver-

werken van vele gegevens. Ook wordt er een cursus gevolgd over het klimmen in bomen. De schrijver van dit stukje houdt het voorlopig liever op een cursus over het voorkómen van vallen uit bomen. Het gesprek inspireerde om ook actief te gaan roofvogelen. Alle waardering voor al die mensen in de Roofvogelwerkgroep voor het vele werk dat wordt verzet. Verslagen van dat werk leest u regelmatig in De Korhaan.

Ook is er een gesprek geweest met de Weidevogelbeschermers. Dat gesprek was een verrassende introductie in een fascinerende wereld, van kleumen in de polder tot koffie drinken bij de boer. Van contacten leggen tot waarnemen. Maar altijd is het boeiend. Er zijn waarnemers die met een vluchtige blik al kunnen zien hoeveel jongen een Kieviet heeft en waar het nest moet zijn. Anderen praten met grondeigenaren over de nestbescherming en de financiële gevolgen daarvan. En weer anderen onderzoeken de (on)mogelijkheid van samengaan van Ganzen en Grutto's. Ook van de Weidevogelbeschermers leest u regelmatig in De Korhaan en ik hoop dat zij hun veldwerk nog lang blijven uitoefenen.

Iets heel anders vormt het hoofdstukje "Dankbetuigingen" aan leden die zich meer dan gemiddeld verdienstelijk hebben gemaakt voor onze vereniging. Eén van die leden is Paul van der Poel en hij is daarvoor in de voorjaarsledenvergadering al in het zonnetje gezet. Door een foutje in de regie was er echter geen bijbehorende oorkonde,

maar dat is zoals u elders kunt lezen ondertussen verholpen.

Mede dank zij de vader van onze voorzitter is er een uitstekende vooruitgang geboekt bij het vinden van een passende huisvesting voor onze vereniging. Zoals het er nu naar uitziet kunnen wij per 1 januari 2005 beschikken over een vergaderruimte voor zo'n twaalf personen, archiefruimte en op basis van twaalf maal per jaar een ruime zaal voor grotere bijeenkomsten. De huurprijs is inclusief licht, verwarming, water, toiletgebruik en schoonhouden. En te bedenken dat het een prima locatie is in Hilversum in een veilig gebouw, dan mogen wij ons heel gelukkig prijzen.

Daarom is alvast toegezegd dat onze leden minstens één keer per jaar een informatieve avond voor de niet zo jonge bewoners zullen verzorgen. Maar wie kan dat nou een probleem vinden! Wel een probleem is de opvolging van onze onnavolgbare secretaris Marc van Houten. Wie o-wie durft, kan en wil hem opvolgen in deze zeer bijzondere functie??? Het bestuur roept met name jonge en/of nieuwe leden op om zich te melden! Aarzel niet om uw ervaring: u wordt ingewerkt en Marc heeft beloofd om daar de nodige tijd in te steken!

André Kerkhof